

CUPRINS

CV-ul autorului.....	7
Prefață – Cornel Constantiniu, un învingător	11
Tata.....	13
Mama	20
Moartea tatei.....	21
Perioada Botoșani.....	23
Revenirea în București.....	29
Poarta de Fier	34
Calea Victoriei 170.....	38
Domnița Mărculescu	40
La Teatrul „Ion Vasilescu”	43
La Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași.....	53
Cenzura comunistă	58
Lansările.....	61
Familia Stoicescu	63
Peregrinări prin București.....	66
Căsătoria!!!.....	68
Studentia	72
Prima ieșire în Occident	78
Plecarea în Portugalia.....	80
Vizita în Cuba	83
Stagiul militar.....	89
Fuga lui Mircea.....	97
Prima stagiune la Iași	108
A doua stagiune	113
Angajat al Teatrului „Ion Vasilescu”	116
Aniversarea lui Nicolae Ceaușescu	119
Întâlnirea cu Nadia	121
Turneele în țară și în străinătate.....	123

6 | Zăpezile copilăriei

Africa și misterele ei.....	128
Din nou în țară.....	137
Marile despărțiri.....	140
Pisicile.....	144
Marile împliniri.....	145
Cuvântul soției.....	151
Un punct de vedere.....	152
Amintiri despre prieteni dispăruți.....	154
Un destin, „pe drumul vieții...”.....	160
Schimbarea mentalității.....	162
Rușinea națională.....	164
Regrete târzii!!!.....	166
Dezbinarea la români.....	168
Da, unde ne sunt compozitorii?.....	170
Cui îi este frică de dinozauri?.....	172
„Albă ca zăpada și cei... șapte pitici”.....	176
Tradiții uitate.....	178
Rugăciune.....	180
Misterele dramei lui Cornel Constantiniu.....	181
Epilog.....	185
Despre Cornel Constantiniu.....	187
O scrisoare.....	187
Ca un frate... ..	190
Surpriza din Germania.....	192
Un trubadur.....	195
Un brad bătrân.....	196
Cornel, actorul.....	198
Ce tineri și frumoși eram!.....	200

Cornel CONSTANTINIU

Zăpezile copilăriei

~ În memoria fratelui meu, Mircea ~

CV-ul Autorului

Informații personale:

Naționalitatea: Română
Data nașterii: 6 aprilie 1945
Locul nașterii: București
Părinții: Alexandru și Ortansa Constantiniu
Starea civilă: Căsătorit
Copii: Alexandru și Mihai Constantiniu

Educația: 1951-1958 Școala generală nr. 80 din București

Elev
1958-1965 Liceul „George Coșbuc” nr. 16 din București
Elev
1963-1965 I.P.I.U. din București
Desenator tehnic
1965-1969 IATC „I. L. Caragiale” din București
Student – clasa profesor Ion Finteșteanu, Artist al
Poporului
1967-1969 Școala de perfecționare cu profil
Muzică Ușoară
Absolvent – clasa profesor Camelia Dăscălescu

Activitatea

profesională: 1969-1971 Teatrul Național „Vasile Alecsandri”

din Iași
Actor
1971-1983 Teatrul „Ion Vasilescu” din București
Actor și cântăreț
1983-1986 Colaborator ARIA București

Liber profesionist
1986-1989 Ansamblul „Rapsodia Română” din
București
Actor și cântăreț
1990-1997 Casa de Cultură „Ion Slătineanu” din
București
Referent

Distincții: 1968

Câștigător al concursului de televiziune „Steaua
fără nume”
1971
Premiul I la Festivalul Național de Muzică
Ușoară de la Mamaia
1974
Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (decret
prezidențial nr. 149)
2004
Ordinul „Meritul Cultural” în grad de cavaler
(decret nr. 1094)

Alte activități: 1949-1989

- Imprimări și emisiuni la Radiodifuziunea și
Televiziunea Română, precum și la Casa de
discuri „Electrecord”
- Participant la toate edițiile Festivalului
Național de Muzică Ușoară de la Mamaia
- Turnee artistice atât în România, cât și în țări
precum Portugalia, Cuba, Germania, Rusia,
Anglia, Polonia, Bulgaria, Turcia, Cehia ș.a.
- Participant la Festivalurile Internaționale de la Sopot
(Polonia), „Orfeul de aur” (Bulgaria), Dresda
(Germania), „Lira de aur” (Bratislava, Cehoslovacia),
Istanbul (Turcia)

27 iunie 1997

Lansare de casetă și compact-disc editate de
„Electrecord”

Hobby-uri:

Muzica clasică

Salvarea și îngrijirea animalelor, atât cât mi-a
stat în putință

PREFAȚĂ

Cornel Constantiniu, un învingător

La lansarea cărții consacrate compozitorului Jolt Kerestely am anunțat că următoarea apariție în cadrul colecției „*Artele spectacolului*” a Editurii Pro Universitaria, pe care o îngrijesc, va fi autobiografia lui Cornel Constantiniu. Ne-a încredințat-o și am parcurs-o pe nerăsuflăte, ca pe un roman captivant, pentru că am aflat din paginile ei ceea ce veți descoperi și Dvs., cititorii noștri, acum: crâmpeie dintr-o existență și o carieră artistică fascinantă, în care artistul, cum se spune, „*își pune sufletul pe tavă*”. Ni s-au înfățișat pagini la care autorul a trudit din greu, măcinat de boala neiertătoare cu care a luptat și luptă cu demnitate și eleganță; le-am prelucrat, am scanat fotografiile vechi, de colecție, (mulțumim colegilor noștri Luminița Vartolomei și Costin Aslam!), dorind, asemeni autorului, ca volumul să ajungă cât mai repede la Dvs.

Să nu vă așteptați să citiți detalii explozive despre suferința sa, despre operații, despre drama unui artist excepțional condamnat de boală să meargă în baston sau în scaunul cu rotile (așa a venit, spre surpriza și bucuria noastră, la lansarea din 2013 de la Târgul de Carte „*Gaudēamus*” a cărții dedicate lui Alexandru Jula, apărută tot în colecția de față).

Cornel Constantiniu le ocolește cu discreție, amintește de ele doar în treacăt, cu o pudoare și cu un bun simț prezente și în zugrăvirea vieții intime. Și-a pierdut rînd pe rînd părinții, cei doi frați (dintre care moartea celui geamăn, Mircea, i-a lăsat un

12 | *Zăpezile copilăriei*

gol imens în suflet, obiecte personale ale acestuia veghindu-l permanent în dormitor...), a fost lovit de boală în plină glorie, dar este fericit că publicul nu l-a uitat, că e din când în când difuzat la radio (vai, din păcate atât de rar, ca toți corifeii „*Generației de aur*”!) și mai ales că are alături pe Domnița, soție devotată, și o familie minunată. Înconjurat de întreaga familie, ca în imaginea ce încheie această carte, Cornel Constantiniu se simte puternic, pentru că el este, indiscutabil, un ÎNVINGĂTOR.

Oana Georgescu
coordonator colecție
ARTELE SPECTACOLULUI

Tata

M-am născut pe 6 aprilie 1945, în București, când încă mai erau clădiri care fumegau în urma bombardamentului din 4 aprilie. În familia Constantiniu s-a produs atunci o oarecare derută, fiindcă tata își dorise foarte mult o fetiță, și iată că Dumnezeu a vrut ca, după primul băiat, Nicolae, să vină pe lume nu unul, ci doi băieți – și încă ce băieți! –, gemenii Mircea și Cornel...

Tata, moldovean născut la Mănăstirea Bistrița, conform tradiției în familie, a dorit să urmeze cariera militară a tatălui său, Nicolae Constantiniu, erou în Primul Război Mondial. Așadar, proaspăt absolvent al Școlii de aplicație a Infanteriei (Divizia a 3-a Sibiu, 1933, promoția Alba Iulia), sublocotenentul Alexandru Constantiniu este trimis să participe la prima acțiune militară împotriva revoltei bandelor legionare, ce cuprinsese toată țara. Acțiunea s-a petrecut la Iași, la Râpa Galbenă, unde de altfel tatăl meu a și fost grav rănit la cap.

Întrucât rănirea s-a produs în timpul serviciului comandat, a urmat pensionarea din cadrul Armatei. După apariția unor complicații, s-a produs în cele din urmă decesul, la numai 46 de ani.

Iată câteva extrase din arhiva vremii, din care reiese împrejurarea în care a fost rănit sublocotenentul Alexandru Constantiniu:

Dl. Iorga și rănirea gravă a d-lui Slt. Constantiniu la Iași. V.L. 25. D-nul prim Ministru N. Iorga a trimis ieri după amiază urătoarea telegramă d-lui Ion Axinte, prefectul județului Iași: